

Af lovens § 19, stk. 5, fremgår det, at producenten eller forhandleren, der er ansvarlig for mærkning eller markedsføring af en fødevarer, skal kunne dokumentere, at de fremsatte oplysninger og påstande er korrekte. Endvidere følger det af § 43 i fødevarereloven, at den, der behandler eller sælger fødevarer, er ansvarlig for at overholde de krav, som er fastsat i loven.

Det er Fødevarerministeriets opgave at håndhæve fødevarerelovens bestemmelser vedrørende vildledende mærkning og markedsføring, og Fødevarerministeriet efterser løbende, at § 19 ikke overtrædes, herunder at de anvendte varebetegnelser og anprisninger ikke er vildledende. Kontrollen forestås i praksis af de 11 lokale fødevareregioner, som er en del af Fødevarerdirektoratet.

Fødevarerdirektoratet har oplyst, at kontrollen er behovsorienteret og regelmæssig. Når fødevareregionerne planlægger det enkelte besøg vurderes det, hvad der er vigtigst at fokusere på under dette, og det tilstræbes, at alle områder i fødevarereloven i løbet af en periode vil være kontrolleret i hver enkelt virksomhed.

Fødevarerdirektoratet har udstedt retningslinier om tilsynsrekvensen i de forskellige typer af virksomheder, og tilsynsrekvensen varierer fra dagligt fast tilsyn til et årligt tilsyn. Kontrollen er som nævnt behovsorienteret, hvorfor den enkelte virksomhed får flere tilsynsbesøg end anført i retningslinierne, hvis dette skønnes nødvendigt.

Fødevarerdirektoratet har herudover oplyst, at når direktoratet finder, at der i en periode er særligt behov for at fokusere på bestemte områder i fødevarereloven, meddeles dette til regionerne, som herefter tager hensyn hertil ved tilsynsplanlægningen.

På vildledningsområdet er dette sidst sket i 2001, hvor der blev afviklet en kontrolkampagne mod vildledende markedsføring. Kampagnen har uden tvivl bidraget til en øget opmærksomhed omkring vildledning, både i regionerne og i virksomhederne.

Som et vigtigt supplement til fødevareregionernes løbende kontrol er det fødevarerregionernes opgave at kontrollere for vildledning i de tilfælde, hvor markedsføringen af en fødevarer er anmeldt til en region.

Fødevarerdirektoratet har vedrørende direktoratets håndhævelse af vildledningsbestemmelse i årene 2000-2002 oplyst, at følgende fremgår af direktoratets registreringer af antallet af over-

trædelser, som regionerne har grebet ind overfor:

- I 2000 har regionerne fundet ca. 34 overtrædelser (administrative bøder, forbud, påbud og påbudt egenkontrol).
- I 2001, hvor kontrolkampagnen fandt sted (den 1. marts 2001 – 31. oktober 2001), fandt regionerne ifølge registreringerne, ca. 68 overtrædelser (administrative bøder, forbud, påbud og påbudt egenkontrol, politianmeldelser).
- På grund af kontrolkampagnen anmodede Fødevarerdirektoratet ekstraordinært regionerne om at orientere direktoratet om antallet af indskærpelser. Under kampagnen blev der givet 41 indskærpelser i regionerne.
- I 2002 har regionerne indtil videre fundet ca. 28 overtrædelser (administrative bøder, forbud, påbud og påbudt egenkontrol, beslaglæggelse/kassation).

I mine øjne er det især vigtigt, at der skrives ind over for urigtige oplysninger til forbrugerne, f.eks. fejl og mangler i de faktuelle oplysninger om produktet. Herudover findes imidlertid et stort gråt område, hvor der skal træffes en fornuftig grænse for, hvad der må betragtes som vildledning i lovens forstand. Mange af de sager, der i den senere tid har været omtalt i BT, er ifølge Fødevarerdirektoratet næppe strafbar vildledning i lovens forstand, selv om man som forbruger kan synes, at der er tale om en overdreven positiv markedsføring af produktet. Dette vil jeg redegøre nærmere for i det samråd, som vil finde sted i Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Ad spm. nr. S 2834

Fra økonomi- og erhvervsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Anne Grete Holmsgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 8463, lød således:

Til økonomi- og erhvervsministeren (7/8 02) af: **Anne Grete Holmsgaard (SF):**

»Vil ministeren oplyse, om der er noget i offentlighedsloven, eller anden lovgivning, der direkte forhindrer, at bagmandspolitiet kan oplyse firmanavnene på de virksomheder, der får/har